

Posudek vedoucího práce k diplomové práci
autora Adama Nádravského
na téma **Odpovědnost za škodu při výkonu veřejné moci**

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originality vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly v rozsahu 3 %.

Diplomová práce sestává z devíti částí včetně úvodu, závěru a cizojazyčného resumé (které se poněkud překvapivě nachází až za seznamem použitých zdrojů). Pokud jde o rozsah, předkládaná práce přesahuje stanovené požadavky. Pokud jde o strukturu práce, vedoucí práce by možná uvítal viditelnější zvýraznění jednotlivých kapitol a podkapitol obsahu.

Autor přistupuje ke zpracování materie spíše teoreticky, což samozřejmě není na škodu. Pro lepší pochopení nechybí ani nástin ilustrativních praktických případů, které jsou však analyzovány opět spíše v teoretické rovině. Vedoucí práce by uvítal praktičtější přístup ke zpracování kupříkladu v tom směru, že by bylo zhodnoceno, jakým způsobem přistupují úřady jednající za stát k projednání nároků v předsoudní fázi, že by byly zhodnoceny konkrétní přiznávané náhrady (autor na str. 12 velmi správně formuluje obecné pravidlo, že ve shodných či obdobných případech by mělo být přiznáno zadostiučinění v obdobné formě a výši, vedoucí práce však v průběhu celé práce nenalezl žádný konkrétní příklad zabývající se například výši přiznaného zadostiučinění) apod. Chvályhodné jistě je, že autor reaguje na aktuální témata, jako např. na str. 24 na krizová opatření v souvislosti s pandemií koronaviru.

Zpět ale ke spíše teoretické formě zpracování. Na autentický text zákona navazuje diplomant rozbořením relevantní literatury a stranou neponechává ani soudní judikaturu. Předkládaná práce je z převážné míry kompilátem z děl jiných autorů. Je však třeba poznamenat, že se jedná o kompilát zdařilý, a to jak z pohledu výběru zdrojů, tak z hlediska jednotlivých přebraných myšlenek a jejich zpracování.

V rámci úvodu autor předdeslal, že na vhodných místech bude práce doplněna též názorem autora. Přes toto optimistické prohlášení nalezl vedoucí práce skutečných názorů a úvah autora v rámci práce bohužel pomálu. Když už na str. 36 autor uvádí, že by dle jeho názoru měla povinnost státu nahrazovat újmu způsobenou výkonem vazby vést orgány činné v trestním řízení k přiměřenosti a zdrženlivosti stran užívání tohoto zajišťovacího opatření, vůbec neuvádí, jaká je v jeho očích skutečná praxe v tomto směru. S tím částečně souvisí i otázka regresní úhrady, o které je na str. 24 – 25 jen stručná a vlastně nicneříkající zmínka.

Práce je doplněna standardním seznamem použité literatury, který odpovídá formálním požadavkům. Autor využil ke zpracování pestrou škálu zdrojů, ze kterých čerpal, a to včetně judikátů. Byť nejsou soudní judikáty v konkrétní kauze v českém právním prostředí pramenem práva, mají svůj nesporný význam a práce s nimi by měla být pro každého právníka naprosto běžnou rutinou. Autor s judikaturou pracuje velmi dobře, vytknout mu lze snad jen to, že při prezentaci závěrů se omezuje pouze na tzv. právní věty a příliš se nezabývá podstatou řešeného případu, tím, co v něm, bylo sporné, jakož ani obsahem odůvodnění analyzovaného rozhodnutí. To je patrné třeba u judikátu zpracovaného v poznámce pod čarou č. 84, kde je uveden jasný závěr, ale čtenář jen těžko pochopí, v čem byla podstata věci.

Pokud jde o poznámkový aparát v práci využitý, ten svým rozsahem odpovídá charakteru práce a způsobu práce autora s označenými prameny – autor pracuje s poznámkovým aparátem velmi kvalitně a poznámky pod čarou plní tu funkci, kterou mají

v odborném textu plnit. Poznámkový aparát je velmi obsáhlý, což souvisí s již zmíněným faktem, že předkládaná práce je (podařeným) kompilátem z děl jiných autorů. Vedoucí práce se však někdy ztrácí v tom, jaká konkrétní pasáž je předmětem citace, stejně tak nemá úplně jasno v tom, proč jsou některé (zřejmě právní) termíny psány kurzívou a jiné nikoli.

Pokud vedoucí práce porovnává s jinými pracemi obdobného charakteru, předkládaná práce je unikátní tím, že až na úplné výjimky, které nestojí za řeč (vedoucí práce si všiml snad jen tří nesrovnalostí), neobsahuje gramatické chyby, překlepy či chyby v interpunkci. Je zřejmé, že autor provedl při závěrečné korektuře textu kvalitní práci.

Z obsahového hlediska je práce vymezena autorem zvoleným tématem "Odpovědnost za škodu při výkonu veřejné moci". Autor se držel vybraného tématu ve zvolených intencích. Pokud překročil do širších souvislostí, což místy činil, bylo to vždy ku prospěchu komplexnosti podávaného výkladu.

Autor se žádoucím způsobem drží zvoleného tématu. Činí tak v klíčových meritorních kapitolách 3. - 5. o újmě způsobené nezákonným rozhodnutím, o újmě způsobené nesprávným úředním postupem, o újmě způsobené nepřiměřenou délkou řízení a průtahy v řízení. Tyto kapitoly jsou vhodně předeslány obecným pojednáním o odpovědnosti za škodu při výkonu veřejné moci a o právní úpravě odpovědnosti za škodu při výkonu veřejné moci (kapitoly 1. -2.), po nich pak navazuje víceméně procesněprávní pasáž o uplatnění nároku na náhradu za škodu při výkonu veřejné moci (kapitola 6.).

Autor se nedopouští věcných chyb či nepřesností, jeho výklad je přehledný a pochopitelný, přestože někdy jsou řešeny již detaily. Předkládaná práce je kvalifikovaná a odborná, je v ní řádně užívána odborná právní terminologie.

U diplomové práce se očekává, že uchazeč překročí národní rámec, a že se pokusí předložit i odůvodněné úvahy de lege ferenda. Tato očekávání bohužel diplomant spíše nenaplnil, nicméně vedoucí práce chápe, o jak obtížné úkoly se pro studenta pátého ročníku jedná. Pokud jde o překročení národního rámce, ještě by se dalo přivřít oko a brát, že pojednání o mezinárodněprávní úpravě v kapitole 2.1 je do jisté míry splněním očekávání. Úvahy de lege ferenda však absentují zcela.

U ústní obhajoby by se autor mohl mimo jiné zaměřit na následující otázky:

- 1) V poznámce pod čarou č. 58 autor nakouzl možnou odpovědnost za újmu způsobenou legislativní činností, myšlenku však nerozpracoval a takové rozpracování by mohlo být dle vedoucího práce zajímavé.
- 2) Jak se řeší situace, kdy je jistota ve smyslu ustanovení § 75b odst. 1 OSŘ nedostatečná?
- 3) Analýza některých konkrétních případů, ve kterých bylo přiznáno zadostiučinění v určité výši.

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem doporučuje vedoucí práce posuzovanou diplomovou práci k obhajobě, a to předběžně jako výbornou až velmi dobrou v závislosti na výkonu diplomanta u ústní obhajoby.

V Plzni dne 28.4.2022

JUDr. Radek Spurný